

Hallandsåsprojektet – svindlande slöseri

Tony Kronevi
Börje Wigström

Helsingborg

Hallandsåsprojektet genomgick en samhällsekonomisk kalkyl, vilken visade på en något större nytta av tunneln än att bygga den (Banverket 1990). Senaste kalkylen kom fram till att den då kalkylerade kostnaden för att färdigställa tunneln nu trefaldigats och har överstigit nyttan (Banverket 1998).

I dag 2005, och åtskilliga bortslösade miljarder senare, har det visat sig att Tony Kronevis varningar skulle hanterats mer seriöst än vad som har gjorts.

Hallandsåsprojektet är en samhällsekonomisk katastrof som belastar samhället med kostnader som inte är försvarbara. Det är nu åtskilliga mil-

jarder som spenderats på ett projekt där samhällsnyttan för längesedan har spelat ut sin roll, och där de samhällsekonomiska vinsterna nu har bytts ut mot ett prestigetänkande för att till varje pris färdigställa något som är ett hot mot ekonomin och den natur som kanske blir ett minne blott.

Det våld man har utsatt Hallandsåsen för, är ett brott som inte kan försvaras i någon instans. Dessutom har djur, natur och miljö utsatts, och utsatts, för obotlig skada, en skada som ansvariga troligen aldrig kommer att belastas för.

Hallandsåsen blöder och dräneras på avsevärda mängder grundvatten, en grundvattensänkning som aldrig kan återställas. Följden av detta kan bli att stora delar av åsen kan bli en steril stenöken där naturens mångfald kommer att bli mycket fattig.

Giftskandalerna har avlöst var-

andra. Rhoca Gil, till exempel, som användes på Hallandsåsen förgiftade en fiskodling i anslutning till Vadbäcken (1997) när det förgiftade vattnet pumpades ut i bäcken. Dessutom togs det luftprover i tunneln som visade på höga halter av Rhoca Gil i tunnelns luft.

Eftersom inte någon som helst skyddsutrustning hade anvisats tunnelarbetarna blev man lätt kontaminerad av den giftiga luften som Rhoca Gil var orsaken till.

Rhoca Gil har också läckt ut i grundvattnet och förgiftat boskap som druckit av vattnet (9710 05). Den 10 oktober 1997 upptäckte man spår av det giftiga tätningsmedlet Rhoca Gil i fem privatägda brunnar i området. Ett antal tunnelarbetare har också fått nervskador som orsakats av det giftiga tätningsmedlet.

Det finns de som påstår att tunnelgiftet inte ger bestående

skador. Varför dog fisken i Vadbäcken, varför dog kreaturen, varför har Scan/Farmek stoppat 25 ton kött på grund av farhågor om att det dejvis kan ha kommit från förgiftade kor?

Med tanke på de här förgiftningarna och att det redan har konstaterats nervskador hos tunnelarbetare är det märkligt att man går ut med att de drabbade tunnelarbetarna inte skall få bestående men av det här.

I alla lägen är det alltid tiden som får utvisa om något kan ge bestående skador, därför måste man avvakta och se tiden an, tyvärr.

Ett projekt som ger en tidsbesparing på några få minuter och som har kostat så många miljarder och där människor, djur och natur har tagit så stor skada är inte ett projekt som är värt riskerna eller urholkningen av statskassan.